Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35138
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

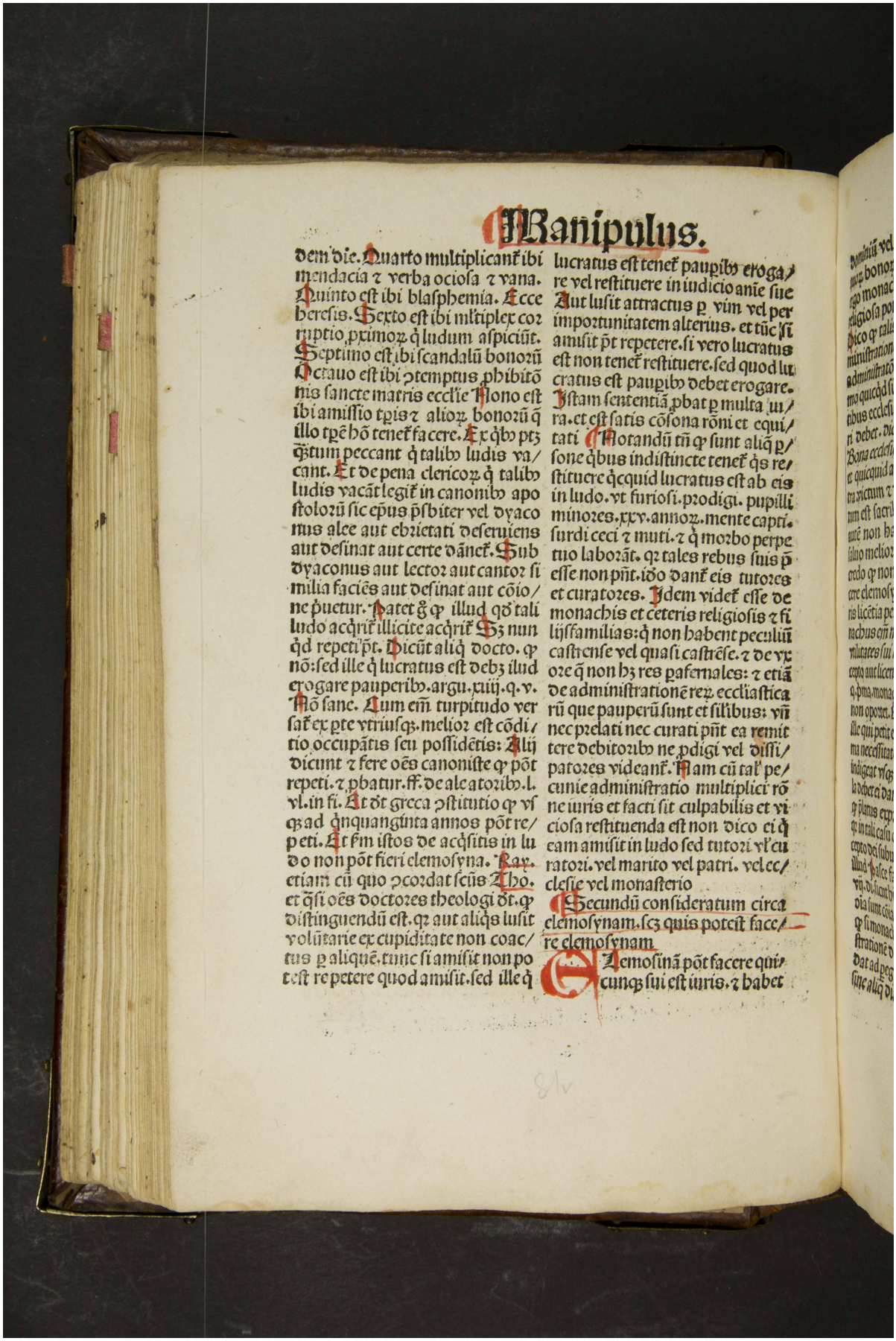

Manipulus.

dem die. Quarto multiplicant ibi mendacia ⁊ verba ociosa ⁊ vana. Quinto est ibi blasphemia. Ecce heresis. Sexto est ibi multiplex corruptio, primo q̃ ludum aspiciũt. Septimo est ibi scandalũ bonorũ Octauo est ibi ꝓtemptus ꝓhibitõ mis sancte matris ecclie Nono est ibi amissio tpis ⁊ alior bonorũ q̃ illo tpe hõ tenet facere. Ex q̃bꝫ ptz ꝗtum peccant q̃ talibꝫ ludis vacant. Et de pena clericor q̃ talibꝫ ludis vacãt legit in canonibꝫ apostolorũ sic epus ꝑsbiter vel dyaconus alee aut ebrietati deseruiens aut desinat aut certe dãnet. Sub dyaconus aut lector aut cantor similia faciẽs aut desinat aut cõionicatur. Patet ꝗ ꝗ illud qd̃ tali ludo acq̃rit illicite acq̃rit Sz nunq̃d repetit pt. Dicũt aliq̃ docto. ꝗ nõ: sed ille q̃ lucratus est debz illud erogare pauperibꝫ. argu. xiij. q. v. Nõ sane. Cum enim turpitudo versat ex pte vtriusq̃. melior est cõditio occupãtis seu possidẽtis: Alij dicunt ⁊ fere oes canoniste ꝗ põt repeti. ⁊ pbatur. ff. de aleatoribꝫ. l. vl. in fi. At ot greca ꝓstitutio ꝗ vsq̃ ad q̃nquaginta annos põt repeti. At fm istos de acq̃sitis in ludo non põt fieri elemosyna. Rax. etiam cũ quo ꝓcordat scũs Thoet q̃si oes doctores theologi ot. ꝗ distinguendũ est. qr aut aliq̃s lusit volũtarie ex cupiditate non coactus p aliquẽ. tunc si amisit non potest repetere quod amisit. sed ille q̃ lucratus est tenet pauperibꝫ erogare vel restituere in iudicio anie sue Aut lusit attractus p vim vel per importunitatem alterius. et tũc si amisit pt repetere. si vero lucratus est non tenet restituere. sed quod lucratus est pauperibꝫ debet erogare. Istam sententiã pbat p multa iura. et est satis cõsona rõni et equitati Notandũ tñ ꝗ sunt aliq̃ personę q̃bus indistincte tenet q̃s restituere q̃cquid lucratus est ab eis in ludo. vt furiosi. prodigi. pupilli minores. xxv. annor. mente capti. surdi ceci ⁊ muti. ⁊ q̃ morbo perpetuo laborãt. qr tales rebus suis p̃ esse non pñt. idõ dant eis tutores et curatores. Idem videt esse de monachis et ceteris religiosis ⁊ filijsfamilias: q̃ non habent peculiũ castrense vel quasi castrẽse. ⁊ de vxore q̃ non hz res paternales: ⁊ etiã de administrationẽ rer ecclĩastica rũ que pauperũ sunt et silibus: vñ nec prelati nec curati pñt ea remittere debitoribꝫ ne pdigi vel dissipatores videant. Nam cũ tal pecunie administratio multiplici rõne iuris et facti sit culpabilis et vitiosa restituenda est non dico ei q̃ eam amisit in ludo sed tutori vl curatori. vel marito vel patri. vel ecclesie vel monasterio

Secundũ consideratum circa elemosynam. scz quis potest facere elemosynam

Elemosinã põt facere quicunq̃ sui est iuris. ⁊ habet